

Så pegede vi på, hvad vi samlet set burde ændre fra det, der blev lavet i 2002, der havde at gøre med at lægge an til en uforsvarlig social fordelingsprofil fra regeringens side.

Vi pegede på dårligt arbejdsmiljø; den boligsociale indsats, der blev beskåret eller fjernet; nedprioriteringen af forebyggelse samt på voksende brugerbetalingen på uddannelser rettet til de mange, der kun har trukket lidt på uddannelsessystemet.

Hvad blev så resultatet? Ja, vi har fået en kvittering i dag for aktiv deltagelse fra oppositionens side i arbejdet. Men man kan jo godt se, når vi ser på det samlede billede, at Socialdemokratiet er i mindretal sammen med vores jævnlige samarbejdspartnere.

Regeringen har nemlig også i 2003 valgt side. Den defensive, opgivende økonomiske politik skal gennemføres med Dansk Folkeparti. Der er ganske vist aftaler, som jeg også har været inde på, universiteter og boligområdet, store aftaler, væsentlige aftaler, der også rækker langt frem, og som indeholder gedigen økonomi. Men flere af de øvrige aftaler var pligtstof. Det er dér, vi har aftaler med hinanden, hvor vi har skaffet pengene i fællesskab for lang tid siden – det er satsreguleringspuljen, og det er forskningsmidlerne – eller også har det været aftaler, som ikke har været direkte knyttet til finansloven, nemlig på arbejdsmarkedsområdet og folkeskoleområdet.

Men hvis man ser på det store billede, kan man også se, hvor skarp prioriteringen har været politisk. Socialområdet, sundhedsområdet, fødevarer-, erhvervs-, miljø-, udenrigs- og integrationsområdet er kun anliggender for Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative.

På de områder, som Socialdemokratiet har ønsket at fokusere på, gennemgik jeg før, at det faktisk blev til meget få resultater. Regeringen ønskede ikke at komme til at tale med Socialdemokratiet eller ønskede ikke at tage fat i at løse nogen af problemerne.

»Projekt skoleløft«: Nej. Med hensyn til erhvervsskolerne vil man ikke stå ved, hvad man sagde før valget. Flere, men ikke færre brugerbetalingen er det blevet til. Miljøområdet er lukket fast ned på besparelsesniveaet for i år, plus så i øvrigt senest en fortielse af nye opgaver. Arbejdsmiljø: Alle instrumenter er fjernet. Integration: Dyb tavshed, initiativløshed. Det fælles sociale ansvar: Ingen reaktioner over for bureaukratiet i ældremidlerne påtvunget kommunerne,

for at de kan få fat i de forventede midler til brug for de ældre.

Det var opgøret med Systemdanmark. Jeg vil bare sige: Velbekomme!

Nu er vi kommet dertil, at regeringen end ikke, før den gennemfører lovforslag om ældrepolitikken, tør spørge KL eller kommunerne, hvad det her vil føre til af administrative besværligheder.

Ingen optagethed af rekrutteringen til og udviklingen i hjemmeplejen på nationalt plan – nej, det er jo heldigvis sådan, at det er kommunerne.

Men er det ikke sådan, at udviklingsområder er noget, vi i virkeligheden interesserer os for også nationalt? Det skal så udføres, efter at man har drøftet det med kommunerne. Men der må dog være en interesse for på nationalt plan at tage fat i det, der er hele nøglen til trykningen i ældreplejen.

Ikke et eneste ord om en indsats på de medicinske afdelinger på sygehusene, kun tale om det kirurgiske område, men ikke der, hvor der er brug for en kraftig oprustning for mange patienter, som faktisk er på sygehusene i dag, og som har brug for, at også den del af sygehusene får en bevågenhed fra os, selv om det jo også ganske rigtigt er amternes opgave. Men også der vil vi jo gerne på nationalt plan være med til at pege på nogle af prioriteringerne og også skabe de økonomiske muligheder.

KL 16.25

På det sociale område kan vi jo ikke komme uden om også at se på: Hvad sker der så med risikobørnene? Er der lagt an til et brud med den negative sociale arv? Ja, der er i hvert fald lagt an til et brud med den politik, der har været ført hidtil, og som i Danmark har været mere vellykket end de fleste andre steder i verden.

En af grundene til, at det har været vellykket i Danmark i forhold til de fleste andre steder i verden, er, at vi faktisk tidligere har givet gode pædagogiske tilbud tidligt i børnenes opvækst. Det bryder regeringen med sit forslag om at gøre det muligt at sende arbejdsløses børn bagest i køen til daginstitutioner med. Det er rigtigt, at regeringen jo ikke bestemmer, at det skal være sådan, men den eneste ændring, når vi taler om anciennitetsprincipperne for daginstitutioner, der regulært er, som kommunerne kan betjene sig af, er, at det nu bliver muligt at sende de arbejdsløses børn bagest i køen til daginstitutioner.

Jeg synes faktisk, det er uacceptabelt, at her sidder et Folketing med 179 medlemmer, hvoraf